

La tribuna

Un pressupost amb llacunes tributàries

La recaptació de l'impost sobre societats cau un 3,3%, perdent més d'1,2 milions d'euros

JAUME

Bartumeu

El Consell General aprovarà a ben segur demà el pressupost pel corrent any 2018. Ho farà, amb un retard del que **Toni Martí** no pot pas culpar els consellers generals de l'oposició perquè només és imputable al Govern. El pressupost arriba tard i en unes condicions que generen preocupació.

Aquest és un pressupost per a alguns empresaris però no és un pressupost per a les empreses ni tampoc pels emprenedors.

Apareixen a la llum del dia les conseqüències negatives del fet que el marc tributari andorrà encara no està consolidat. I es confirma la necessitat de reforçar el model fiscal per poder garantir l'estabilitat de les finances públiques andorranes a mig i llarg termini.

El context econòmic que es preveu se situa en un creixement clar del sector immobiliari i un cert creixement del consum. Però la previsió d'ingressos no acompanya.

Així ho va posar de manifest el nostre portaveu parlamentari, **Víctor Naudi**, en les seves intervencions al Consell General el passat 11 de gener, durant el debat de l'esmena a la totalitat al Pressupost.

Es veu així en el pressupost que es mantenen importants llacunes en la tributació. En un context de millora de l'activitat immobiliària i amb una previsió de creixement del PIB de 2018 del 0,9%, segons el Departament d'Estadística, la recaptació de l'impost sobre societats, el més important dels impostos directes, cau un 3,3%, perdent més d'1,2 milions d'euros.

Redreçar la situació no serà fàcil.

L'impost de societats es caracteritza a tot arreu per tenir una evolució procíclica amb l'economia, de tal manera que quan aquesta creix, la seva recaptació augmenta proporcionalment més que l'economia per-

què els beneficis empresarials també creixen més. A Andorra, en canvi, passa exactament el contrari: la recaptació cau.

EL PROJECTE de pressupost ja reconeix «que la recaptació efectiva queda molt minvada per l'impacte de les deduccions». I també esmenta el decalatge entre els resultats operatius de les societats patrimonials i les quotes de l'impost. Aquests són aspectes que cal analitzar amb profunditat. Quines són aquestes deduccions? Quin cost recaptatori té la seva aplicació? Aconsegueixen les deduccions l'objectiu pel qual van ser introduïdes? Per què es produeix aquest decalatge entre resultats i impost pagat? Quin és l'impacte que el règim d'estimació objectiva, que es va introduir en una segona etapa de l'impost, té en aquesta devolució?

Els progressistes defensem que l'anàlisi de totes aquestes qüestions

Ha quedat en evidència el fracàs del cap de Govern a Brussel·les, a París i a Madrid pel que fa al sector tabaquer

s'ha de fer i ha de permetre garantir que totes les empreses contribueixin d'acord amb la seva veritable capacitat econòmica. I si per això, cal canviar la normativa, doncs s'haurà de fer. L'any passat ja es va posar de manifest la necessitat d'analitzar l'impacte d'algunes deduccions vigents i sí cal revisar-les, però que sapiguem no s'ha fet res.

L'aprovació del pressupost 2018 s'esdevé en uns moments en els quals ha quedat en evidència el fracàs del cap de Govern a Brussel·les, a París i a Madrid pel que fa al sector tabaquer.

La desastrosa gestió dels temps i els arguments en la negociació amb

la Unió Europea està posant en perill la subsistència del sector –colliters, fabricants i comerciants– que representa una quarta part dels ingressos tributaris d'Andorra.

Ho deia ja **Víctor Naudi** el passat 11 de gener davant el Consell General, la dependència tan elevada d'un únic producte comporta «... una volatilitat molt important en els ingressos públics».

I això és totalment contrari a «... l'objectiu de tenir unes finances públiques estables que permetin finançar la despesa pública».

El govern de **Toni Martí** demostra que són incapaços de marcar un rumb, per incompetents i per no te-

nir un altre destí que sobreviure en les onades del seu pressupost. I amb aquest desgavell estan fent molt mal a l'economia productiva.

Tots els empresaris parlen de la sobreadministració en la seva vida diària. Ens han muntat una societat de malfiats, que organitza la sospita generalitzada. S'imaginem tots els mecanismes per prevenir frau, fent la vida impossible a la immensa majoria dels que només volen respectar les lleis i els reglaments. Mentrestant altres s'escapoleixen de passar per caixa, aprofitant esclatxes i deduccions.

El resultat és que la vida econòmica és irrespirable i el país es va bloquejant.

En qualsevol botiga o comerç us parlaran de normes i controls.

Hem de canviar aquest mal sistema restablint un sistema de confiança. ≡

President d'SDP